

Legszebb, téli kalapmodel újonságok V. Vincze Mária-nál, Tisza Lajos körút 42. **Alakítások gyönyörűen készülnek.**

Két kisgyermek borzalmas tűz-szerencsétlensége

(A Délmagyarország munkatársától.) A mezőkovácsházai csendőrség szerdán reggel borzalmas szerencsétlenségről tett jelentést a szegedi ügyészségnek. Boda Imréné, egy mezőkovácsházai özvegyasszony, akinek férje nemrégiben halt meg, szerdán hajnalban őrizetleül hagyta két gyermekét, a 4 éves Jánost és a 2 éves Imrét.

A kisebbik fiú az ágyon aludt, a másik fent volt már és játszadozott. Anyjuk, amikor eltávozott hazulról, rájuk zárta az ajtót. A négyesztendős fiú játszás közben egy csomag gyufára bukkant. Gyújtogatni kezdte a szálakat,

közben odament az ágyhoz és ott játszott tovább. Az egyik fellobbanó gyufaszálról tüzet fogott az ágy és csakhamar hatalmas lánggal égett.

A két éves kisfiú már csak akkor ébredt fel, amikor már későn volt. Ösztönösen menekülni igyekezett, de a lángok elzárták az útját. A másik sem tudott kimenekülni, mert az ajtó zárva volt. Mire a szomszédok észrevették a szerencsétlenséget, addigra a két esztendőskisfiú szénre égett, a másik súlyosan megsebesült. Az eljárás megindult a gondatlan anya ellen.

A piaci helypénzekből a városnak nem lehet jövedelme

A revíziós tervezet figyelmen kívül hagyja a forgalmi és gazdasági szempontokat

(A Délmagyarország munkatársától.) A városházán legutóbb ad-hoc bizottság tárgyalt — mint ismeretes — a piaci helypénzek revíziójáról. A helypénzek kérdésével a novemberi közgyűlés foglalkozik, ebben a hónapban dűlőre kell vinni ezt az ügyet, mert a most érvényben lévő szabályrendelet érvényessége ez év végével megszűnik, 1936-ban az új szabályrendeletnek kell életbe lépnie.

A helypénzek revíziója élénken foglalkoztatja az összes érdekeltet. A kereskedelmi és iparkamara nemrégiben elkészítette javaslatát, amely érdekes elvi észrevételeket tartalmaz. Tekintettel a helypénzek revíziójának nagy fontosságára, ismertetjük ezt a tervet.

A javaslat elsősorban hivatkozik a kereskedelmi miniszternek arra a megállapítására, amely kimondja, hogy

a helypénzjövdelem csak a vásártartással járó kiadások fedezésére szolgálhat és a helypénzdijakból a városnak nem lehet jövedelme.

Ennek érdekében a helypénzdijakat mindenkori az előző 3 évi helypénzdíj bevételi és vásárfenntartási kiadásainak összevetésével kell megállapítani, de figyelemmel kell lenni a vidék forgalmi és gazdasági körülményeire is.

Megállapítja a kamara, hogy a város helypénzszabályrendelet-tervezete figyelmen kívül hagyja a törvényes rendelkezéseket és a rendelet ellenére nem az előző három év folyamán elért bevételeket veszi figyelembe. Nincs tekintettel a tervezet a termények és termékek mai árszintjére sem.

Lényeges drágítást kíván keresztyülni a város tervezete a jelenleg érvényes egyes díjtételeknél.

Nagymérvű aránytalanság mutatkozik az egyes tételeknél, például egy kotló alja pelyhes csirke után (25 drb) anyával együtt 1.08 pengő volna a helypénz, egy egynegyed négyzetméteres helyfoglalás mellett, míg 3 ló, vagy 3 szarvasmarha, bivaly helypénzdíja összesen 96 fillér volna. Ugyanezen pelyhes állatok után fizetendő összegért a panorámák, cirkszok, állatseregletek és hasonló mutatóványok 22 négyzetméteres területet vehetnek igénybe.

A javaslat szerint a díjmegállapítás a minél nagyobb bevétel érdekében

figyelmen kívül hagyja a forgalmi és gazdasági szempontokat

és több esetben súlyos adó jellegével bír, amikor az érték 25 százalékát is kiteszi.

— Nem ad módot a tervezet — mondja a kamarai javaslat — a szabadtéri játékok és hasonló fontos közcélú alkalmak rendezésénél a helydíjmentességre. Arra esetenként miniszteri rendelet alapján szabályrendelet-módosítás volna szükséges. Nem tesz lehetővé a tervezet az átalányozást sem, ami pedig az érdekelték és a város szempontjából is kívánatos volna.

A helydíjak hangulat szerint, becslés útján vannak a tervezetben megállapítva, semmi adatszertű támpont sincs,

hogy az egyes árusítási nemek mekkora névételt eredményeznek. Teljes ujtásként jelentkezik a tervezetben a helypénzszedési jog haszonbérbeadása, amely ellentétben van a törvényes rendelkezésekkel.

— Különös értéket tulajdonitunk — mondja a kamara javaslatában — a szegedi ipartestület azon javaslatának, hogy a javadalmi hivatal, esetleg különböző színű, vagy szövegű helypénz-bárcák használatával készítsen statisztikát arranzve, hogy az egyes fontosabb árusítási módok, illetőleg cikkek szerint tagozva mekkora bevétel származik a helypénzdiakból. Ezen adatok birtokában lehetne csak a városnak a helypénzdiak megállapításával közérdekű gazdaságpolitikát üzni.

A Rendező-pályaudvaron feltörtek egy vagon és elvittek két zsák lisztet

(A Délmagyarország munkatársától.) Szerdára virradó éjszakán vakmerő tolvajlást követtek el ismeretlen tettesek a Rendező-pályaudvaron. Több vagon liszt állott a pályaudvar egyik mellékvágányán. A tolvajok az egyik vagon éjnek idején feltörték és abból két zsák lisztet elvittek. A lopást reggelre kelve fedezték fel. Valószínű, hogy a helyszínnel ismerős egyének követték el a tolvajlást, csakis olyanok juthattak a vagonok közelébe, akik ismerősök a Rendező-pályaudvaron. A rendőrség ezen a nyomon indult el, reméli, hogy rövidesen sikerül elfogni a tetteseket.

A tifusz

Fontos adatok a szegedi járványok terjedéséről

(A Délmagyarország munkatársától.) Két érdekes orvosi előadást tartottak szerdán délután a bőrgyógyászati klinika előadótermében, ahol nagyszámu közönség gyűlt össze. Az első előadó dr. Ivanovics György tanársegéd volt, aki a vírus III-mal végzett tenyésztési kísérleteit ismertette. Nagy felkészültséggel vázolta a vírus különböző higitásának hatását a hereszövet-kultúrákra. A fontos kutatások eredményeit nagy érdeklődéssel hallgatta az orvosközönség.

Ezután dr. Hernádi Mihály tanársegéd tartotta meg előadását a szegedi tifuszjárványokról. Bevezetőben hangoztatta, hogy az utóbbi években fokozottabb mértékben indult meg a tifuszelleni küzdelem. A statisztika szerint az európai államok közül Magyarországon a legnagyobb a tifuszmegbetegedések száma, különösen Miskolcon, Debrecenben és Szegeden a leggyakoribb ez a betegség. Adatokkal igazolta, hogy az árvíz utáni időkben akkor volt a legnagyobb a tifuszmegbetegedések száma, amikor az első vízvezetékét építették. 1905-ben elkészítették a modern vízvezeték, ami jelentősen csökkentette a megbetegedések számát. Javult a helyzet az ártéri kutak furásakor is. A világháború idején nem volt emelkedés, ami a gyakori oltásoknak tudható be.

— Szeged higiénia szempontjából — folytatta dr. Hernádi — nem a legelőnyösebb helyzetben van. Higiénikus területnek Szegeden csak a köruton belül lévő városrész mondható; itt megfelelő a vízszolgáltatás és a csatornahálózat is ki van építve. A köruton kívül lévő terület teljesen falusi jellegű, a telepeken pedig szomorúak a közegészségügyi viszonyok. A tanya sincsen jól ellátva, de ez másképpen bírálandó, mert elszigetelt. 1922-től 1935-ig egyes évektől eltekintve

rohamosan emelkedett Szegeden a tifuszmegbetegedések száma

1932-ben volt a legnagyobb a megbetegedések száma: 381. Az 1935. év azonban előreláthatólag túlhaladja ezt a számot, november 1-ig 362 megbetegedés fordult elő. Ezután megmutatta, hogy a város melyik részében a leggyakoribb a megbetegedés.

A legtöbb bacilluszgáza a Móravárosban, különösen a Répás-uccban, a rókusai iskola környékén és a Rokkant-telepen van.

1929-től 1935-ig kerületenként ez volt a betegek száma: I:101, II:101, III:136, IV:167, V:163, VI:183, VII:248. Ujszegeden, a telepeken és a tanyán 725 beteg volt hat év alatt. A betegeknek körülbelül 7-8 százaléka halt meg.

A tifuszt a gyümölcs- és a nyersételeken kívül különösen a légy terjeszti. A betegség továbbterjedését akkor lehet a legjobban megakadályozni, ha a beteget elkülönítik, nem odatárazzák, hanem a járványkórházba viszik. Ebből a szempontból talán Szeged a legelőnyösebb az országban. Van járványkórháza, amelyben azonban mindössze 20—25 beteget lehet elhelyezni, de

ezek sincsenek állandó orvosi felügyelet alatt.

Ezután arról beszélt, hogy az időjárásnak is nagy szerepe van a tifuszbetegségre; a meleg, száraz nyár és a hosszú szép ősz igen kedvez a tifuszbacillusoknak. A betegek legnagyobb része 30 éven aluli, feltűnően sok a férfi közöttük, főleg a szegényebb néposztályban. Rendkívül fontos volna, ha a tifuszelleni oltásokat szisztematikusan alkalmaznák.

Megtört szívvel jelentjük, hogy jó férj, apa, após és vő

Ferenczy Mátvás

ny. rendőrkapitány

életének 74-ik évében csendesesen elhunyt. Temetése folyó hó 7-én d. u. 4 órakor lesz a belvárosi temető kapujánál a családi sírboltba.

őzv. Ferenczy Mátvásné és családja